

ارزیابی روایی و پایایی چربی سنج‌های ساخت داخل در اندازه‌گیری چربی زیر

پوستی

مجری: عباسعلی گائینی

عضو هیئت علمی دانشگاه تهران - ۱۳۷۹

تحقیق حاضر با هدف ارزیابی روایی و پایایی چربی سنج‌های ساخت داخل (مدل‌های مجتهدی، پویای ارمغان و بانیرو) در مقایسه با چربی سنج استاندارد یا گامی (به عنوان وسیله مرجع) در اندازه‌گیری چربی زیرپوستی انجام گرفت. از این رو، تعداد ۲۰۰ نفر از دانشجویان دانشگاه‌های تهران هم‌زمان با چهار نوع چربی سنج یا گامی، مجتهدی، پویای ارمغان مشهد و بانیرو (تن آرا) مورد سنجش قرار گرفتند. برای برآورد درصد چربی بدن آزمودنی‌ها، ضخامت چربی زیر جلدی، وسط عضله ساق پا و عضله سه سر بازویی مورد سنجش قرار گرفت و با استفاده از معادله اسلاتر (اصلاح شده لومن) BF٪ با هریک از چربی سنج‌ها معین شد. به منظور تجزیه و تحلیل روایی و پایایی داده‌های حاصله به ترتیب از روش آنالیز واریانس (T-دانت) و آلفای کرونباخ استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که پایایی هر سه نوع چربی سنج در سطح بسیار بالایی قرار دارد (پویای ارمغان=۰/۹۹۸۳، مجتهدی=۰/۹۷۳۷ و بانیرو=۰/۹۹۴۸). از بین سه نوع چربی سنج ساخت داخل، تنها چربی سنج ساخت مشهد از روایی بسیار بالایی برخوردار بود ($P \leq 0/001$). با توجه به نتایج حاصله در تحقیق حاضر، چربی سنج ساخت مشهد تنها کالیبری است که درصد چربی بدن را در مقایسه با چربی سنج استاندارد یا گامی درست نشان می‌دهد و لذا در اندازه‌گیری چربی زیرپوستی و برآورد درصد چربی بدن در شرایط نبود چربی سنج‌های استاندارد، می‌توان از آن استفاده کرد. واژگان کلیدی: چربی سنج، درصد چربی بدن، ترکیب بدن، روایی، پایایی.